22/11/2019

Σε προσκύνηση ιερό άμφιο του Οσίου Ιακώβου του Τσαλίκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 22 Νοεμβρίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στην Άμμο επί τη εορτή του Οσίου Ιακώβου του εν Ευβοία.

Στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας **τέθηκε σε προσκύνηση ιερό άμφιο του Οσίου Ιακώβου του Τσαλίκη,** το οποίο μεταφέρθηκε με την ευλογία του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Δαβίδ Ευβοίας, ο οποίος και κατάγεται από

το χωριό Άμμος.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ὁ ὅσι
ος
ἸΑΚΩ
ΒΟ
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

Στή χορεία τῶν συγχρόνων ἁγί-ων τῆς Ἐκκλησίας μας συγκατα-ρι-θμεῖται καί ὁ ἑορτα-ζόμε-νος σή-με-ρα ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Τσαλίκης, ὁ ἐν Εὐβοίᾳ ἀσκήσας.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος εἶναι ὄντως σύγ-χρονός μας, γιατί γεννήθηκε τό 1920 στό Λιβίσι τῆς Μικρᾶς Ἀσί-ας καί ἦλθε πρόσφυγας, δύο ἐτῶν, στήν Εὔβοια, ὅπου καί με-γά-λωσε, καί στή συνέχεια, ἀφοῦ μόνασε γιά σαράντα χρόνια στήν Ἱερά Μονή τοῦ Ὁσίου Δαβίδ τοῦ Γέροντος, στήν Εὔβοια, ἐκοιμήθη τό 1991.

Ἑκατοντάδες καί χιλιάδες εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού τόν γνώρισαν, πού συνδέθηκαν μαζί του πνευμα-τικά, πού τόν συμβουλεύθηκαν, πού τόν ἐπισκέφθηκαν, πού πῆραν τήν εὐχή του καί πού μαρτυροῦν γιά τό μεγάλο διορατικό καί προο-ρα-τικό χάρισμα πού διέθετε ἀλλά καί τήν ἁγιότητα τῆς ζωῆς του.

Γι᾽ αὐτό καί τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο τόν κατέταξε πρό διε-τίας μεταξύ τῶν ἁγίων τῆς Ἐκ-κλη--σίας μας, ἐπιβεβαιώνοντας ἐπί-σημα τό κοινό αἴσθημα τῶν πι-στῶν καί τίς ἀναρίθμητες μαρ-τυ-ρίες γιά τά θαύματα καί τά πνευ-ματικά χαρίσματα τοῦ συγ-χρόνου μας αὐτοῦ ὁσίου.

Καί ὅλα αὐτά τά πνευματικά χα-ρίσματα, τά ὁποῖα ἔλαβε ἀπό τόν Θεό, δέν τά ἔλαβε τυχαῖα, δέν τά ἔλαβε «εἰς κενόν». Τά ἔλαβε, γιατί ἦταν ἄνθρωπος ἀφοσιωμένος στόν Θεό, ἁπλός καί ταπεινός, ἄν-θρωπος τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Εἶχε, δηλαδή, ὅλες ἐκεῖνες τίς προϋποθέσεις πού κάνουν τόν ἄνθρωπο εὐάρεστο στόν Θεό καί πού κάνουν τόν Θεό νά ἀναπαύεται σ᾽ αὐτόν.

Τά ἔλαβε, γιατί ὁ Θεός δίδει τά χαρίσματα καί τίς δωρεές του στούς ἀνθρώπους πού δέν τά χρη-σι-μοποιοῦν γιά τή δική τους προ-βολή καί ἐπίδειξη ἀλλά γιά τήν ὠφέλεια τῶν ἀνθρώπων.

Τά ἔλαβε, γιατί ὁ Θεός τά δίδει σέ ὅσους ἐργάζονται μέ ζῆλο γιά τήν καλλιέργειά τους, σέ ὅσους ἐργά-ζονται γιά νά τά αὐξήσουν καί νά ἀξιοποιήσουν πρός δόξα τοῦ ὀνό-μα-τός του.

Μᾶς διαβεβαιώνει γι᾽ αὐτό ὁ Χρι-στός στήν παραβολή τῶν ταλά-ντων, ὅταν τόν βλέπουμε νά δίδει στόν δοῦλο πού εἶχε λάβει πέντε τάλαντα καί τά εἶχε διπλασιάσει καί τό ἕνα τάλαντο ἐκείνου ὁ ὁ-ποῖος τό εἶχε θάψει στή γῆ καί δέν εἶχε ἐργασθεῖ γιά νά τό αὐ-ξή-σει.

Αὐτό συνέβη καί μέ τόν ἅγιο Ἰά-κωβο, ὁ ὁποῖος, παρά τά πολλά προ-βλήματα ὑγείας πού ἀντιμε-τώ-πιζε, ἀσκεῖτο αὐστηρά καί συγ-χρόνως ἦταν πάντοτε πρόθυμος νά δέχεται τούς ἀνθρώπους πού ἤθελαν νά τόν δοῦν καί νά βοη-θη-θοῦν πνευματικά ἀπό αὐτόν, ἀξιο-ποι-ώντας μέ ἄριστο τρόπο τά χα-ρί-σματα πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ Θεός καί καθοδηγώντας τούς ἀν-θρώπους στή σωτηρία.

Μέ τόν τρόπο αὐτό καί μέσω ὅσων λάμβαναν προσωπικά πεῖρα τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἔδιδε ὁ ἅγιος τή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ στόν κό-σμο μας σέ μία ἐποχή ἀπιστίας καί ἁμαρτίας.

Καί αὐτός εἶναι ἴσως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὅλοι οἱ σύγχρονοι ἅγιοι, ὅλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἀνεγράφη-σαν τά τελευταῖα χρόνια ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο στίς ἁγιολογικές δέλτους, ὅπως ὁ ἅγιος Παΐσιος, ὁ ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυ-σοκαλυβίτης, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος τῆς Πάτμου, εἶχαν αὐτά τά «ἐμ-φα-νῆ», θά λέγαμε, πνευματικά χαρί-σματα σέ μεγάλο βαθμό.

Τούς τά ἔδωσε, καί τά ἔδωσε καί στόν ἅγιο Ἰάκωβο, ὁ Θεός ὡς ἀντα-μοιβή καί ἀνταπόδοση τῆς ἀσκή-σεώς τους μέσα σέ ἕναν κό-σμο πού ἔχει χάσει τήν ἐπαφή καί τήν ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό, καί πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού διερω-τῶ-νται ἄν μπορεῖ νά ζήσει ὁ σημε-ρι-νός ἄνθρωπος σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Τούς τά ἔδωσε ὡς ἀπάντηση καί σέ ὅλους ἐμᾶς πού διερωτώμεθα γι᾽ αὐτό, ἀλλά καί ζητοῦμε ἐμφα-νῆ σημεῖα γιά νά πιστεύ-σουμε· σέ ὅλους ἐκείνους πού πλησίαζαν τόν ἅγιο Ἰάκωβο καί σάν τόν ἀπό-στολο Θωμᾶ, δέν ἀρκοῦντο στή διδασκαλία καί τή μαρτυρία γιά τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλ-λά ἤθελαν νά βάλουν τό δάκτυλο στόν «τύπο τῶν ἥλων».

Ἄν ὁ ἅγιος Ἰάκωβος τούς μιλοῦ-σε γιά τίς πνευματικές του ἐμπει-ρίες καί γιά τίς ἐπισκέψεις τῆς θεί-ας χάριτος, δέν θά μποροῦσαν νά κατανοήσουν τί τούς ἔλεγε, γιατί εἶναι δύσκολο νά κατανοή-σει κα-νείς κάτι τέτοιο, καί ἀκόμη θά μπο-ροῦσαν νά τίς ἀμφισβητή-σουν, ἐφόσον δέν ἦταν, θά λέγαμε, χειροπια-στές.

Ὅμως ὅλα αὐτά πού τούς ἔλεγε ἤ πού ἔκανε μέ τό προορατικό καί διο-ρα-τικό του χάρισμα ὁ ἅγιος ἦταν ἀπτά, ἦταν κατανοητά γιά τόν κα-θέ-να, καί ἐπομένως ὁ καθένας μποροῦσε νά καταλάβει τή χάρη πού εἶχε ὁ ἅγιος, καί νά στηριχθεῖ πνευματικά.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, καί τιμώ-ν-τας καί ἐμεῖς σήμερα τόν ἅγιο Ἰά--κωβο τόν ἐν Εὐβοίᾳ, ἐδῶ στήν ἐνορία σας, στήν ἐνορία πού εἶχε καί ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς στήν ὁποία μόνασε ὁ ἅγιος, ἄς ἀξιο-ποι-ή-σουμε τή δική του μαρτυρία γιά τή δική μας πνευματική ὠφέλεια. Ἄς παρακινηθοῦμε ἀπό τή δική του ὁσιακή ζωή, τήν πίστη, τήν τα-πεί-νωση καί τήν ἁπλό-τητά του, καί ἄς προσπαθήσουμε νά ζήσουμε σύμ-φωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά εὐαρεστήσουμε τόν Θεό καί νά λάβουμε καί ἐμεῖς τή χάρη, τήν ὁποία Ἐκεῖ-νος προσ-φέ-ρει στούς ταπει-νούς πού ἀκο-λου-θοῦν στή ζωή τους τό θέλημά του.